

# Ukryta historia werseku czterdziestego – numer trzeci

## *Ustawa niedzielna i prorocza podróż: od Patriot Act do ostatecznej próby*

Jeff Pippenger

2024-09-22

Na mocy dekretu narzucającego instytucję papieżstwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród w pełni odetnie się od sprawiedliwości. Gdy protestantyzm wyciągnie rękę ponad przepaść, by uchwycić dłoń władzy rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłań, by uściskać dłoń ze spirytyzmem, gdy pod wpływem tego potrójnego sojuszu nasz kraj odrzuci wszelkie zasady swojej konstytucji jako rządu protestanckiego i republikańskiego i stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas cudownego działania szatana i że koniec jest bliski.

Jak zbliżanie się wojsk rzymskich było dla uczniów znakiem zbliżającego się zniszczenia Jerozolimy, tak i to odstępstwo może być dla nas znakiem, że osiągnięta została granica Bożej cierpliwości, że miara nieprawości naszego narodu się dopełniła i że anioł miłosierdzia ma odlecieć, by już nigdy nie powrócić. Lud Boży zostanie wówczas pogrążony w tych scenach udręki i trwogi, które prorocy opisali jako czas utrapienia Jakuba. Wołania wiernych, prześladowanych wznoszą się do nieba. I jak krew Abła wołała z ziemi, tak do Boga dobiegają też głosy z grobów męczenników, z morskich mogił, z górskich jaskiń, z klasztornych krypt: "Jak długo, Panie, święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi?"

Pan dokonuje swego dzieła. Całe niebo jest w poruszeniu. Sędzia całej ziemi wkrótce powstanie i upomni się o swoją znieważoną władzę. Znak wybawienia zostanie dany ludziom, którzy zachowują Boże przykazania, czczą Jego prawo i odmawiają przyjęcia znamienia bestii lub jej obrazu.

Bóg objawił, co ma się wydarzyć w dniach ostatecznych, aby Jego lud był przygotowany, by stawić czoła burzy sprzeciwu i gniewu. Ci, którzy zostali ostrzeżeni o wydarzeniach, jakie ich czekają, nie mają siedzieć w spokojnym oczekiwaniu nadchodzącej burzy, pocieszając się, że Pan osłoni swoich wiernych w dniu utrapienia. Mamy być jak ludzie oczekujący swego Pana, nie w próżnym wyczekiwaniu, lecz w gorliwej pracy, z niezachwianą wiarą. To nie czas, by pozwalać, aby nasz umysł pochłaniały sprawy drugorzędne. Gdy ludzie śpią, Szatan aktywnie układa sprawy tak, aby lud Pana nie zaznał miłosierdzia ani sprawiedliwości. Ruch niedzielny toruje sobie teraz drogę w ciemności. Przywódcy ukrywają prawdziwą kwestię, a wielu, którzy przyłączają się do tego ruchu, sami nie widzą, dokąd zmierza ten ukryty nurt. Jego deklaracje są łagodne i na pozór chrześcijańskie, lecz gdy przemówi, objawi ducha smoka. Naszym obowiązkiem jest uczynić wszystko, co w naszej mocy, aby odwrócić grożące niebezpieczeństwo. Powinniśmy starać się rozbroić uprzedzenia, ukazując się ludziom we właściwym świetle. Powinniśmy przedstawić im rzeczywiste sedno sprawy, w ten sposób stanowiąc najskuteczniejszy protest przeciw środkom ograniczającym wolność sumienia.

Powinniśmy badać Pismo i umieć podać uzasadnienie naszej wiary. Mówi prorok: „Bezbożni będą czynić bezbożnie i żaden z bezbożnych nie zrozumie; lecz mądrzy zrozumieją.”  
Świadectwa, tom 5, 451, 452.

Kiedy "ruch niedzielny" "przemówi, ujawni ducha smoka." Cztery akapity wskazują, że przy ustawie niedzielnej Stany Zjednoczone "całkowicie odłączą się od prawości." Przy ustawie niedzielnej "nadszedł czas cudownego działania Szatana." Przy ustawie niedzielnej zostaje dopełniona potrójna unia. Przy ustawie niedzielnej Stany Zjednoczone "odrzucają każdą zasadę swojej Konstytucji jako protestanckiego, republikańskiego rządu" i "stwarzają warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń." Ta ustawa niedzielna jest "znakiem dla nas, że osiągnięto granicę Bożej pobłażliwości, że miara nieprawości naszego narodu się wypełniła i że anioł miłosierdzia zamierza odlecieć, by już nigdy nie powrócić." Ten znak był zobrazowany ostrzeżeniem danym przez Jezusa, wskazującym na ohydę spustoszenia, o której mówił prorok Daniel. To właśnie tam spełnia się modlitwa męczenników spod piątej pieczęci: "Jak długo, Panie, Święty i Prawdziwy, nie będziesz sądził i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi?" Również przy tym kamieniu milowym głupie i mądre panny ujawniają swoje charaktery.

W momencie wprowadzenia prawa niedzielnego Stany Zjednoczone "odrzucają każdą zasadę swojej Konstytucji". Okres, w którym dokonano tego dzieła, rozpoczął się wraz z ustawą Patriot Act w 2001 roku. Od 2001 roku aż do prawa niedzielnego ma miejsce stopniowy proces odrzucania Konstytucji. Ten postępujący proces odpowiada linii prorocstwa, w której dokonuje się utworzenie obrazu bestii. Linia obrazu bestii może wydawać się nieco bardziej skomplikowana, ale warto tę złożoność zrozumieć. To, co komplikuje linię obrazu bestii, to fakt, że przedstawia ona dwie linie.

Dla bestii z ziemi dwie linie to rogi republikanizmu i protestantyzmu. Te dwa rogi łączą się w związek kościoła z państwem i w ten sposób dopełniają procesu formowania obrazu bestii. Linia formowania obrazu bestii ma więc w obrębie jednej linii dwie linie, ponieważ republikański i protestancki róg biegną równolegle przez historię, ale ich poszczególne linie mają także własne prorocze świadectwo do złożenia. Jedna prorocza linia, z dwoma równoległymi tematami, jest bardziej skomplikowana niż samo zaznaczanie kamieni milowych działań politycznych, które reprezentują mowę związaną z Konstytucją.

Dwie linie rogu republikańskiego i rogu protestanckiego są dodatkowo komplikowane przez proroczy fakt, że w obrębie rogu republikańskiego znajduje się historia walki między demokratami popierającymi niewolnictwo a republikanami przeciwnymi niewolnictwu; ponadto w obrębie rogu protestanckiego zachodzi nieustanny proces próby, który podąża za mądrymi i głupimi pannami w historii rogu protestanckiego. Mimo to niezwykle ważne jest, aby utwierdzić się w tych prawdach.

W obrębie linii reprezentowanej przez dwa rogi bestii z ziemi znajduje się równoległe przedstawienie procesu kształtowania albo charakteru Chrystusa, albo charakteru Szatana, co jest równoznaczne z ukształtowaniem obrazu Chrystusa lub obrazu bestii, gdyż w tym kontekście „bestia” oznacza stworzoną istotę w przeciwstawieniu do Stworzyciela. Kształtowanie tych przymiotów dokonuje się wewnątrznie u wszystkich ludzi, ponieważ gdy kończy się czas próby,

pozostają tylko dwie grupy. Kształtowanie to dokonuje się także zewnętrznie poprzez sojusz między władzą papieską a Organizacją Narodów Zjednoczonych.

Zatem czas próby związany z kształtowaniem obrazu bestii rozpoczął się w 2001 roku i zakończy się wraz z ustawą niedzielną w Stanach Zjednoczonych. W tym okresie prorocza historia dwóch rogów bestii z ziemi ukazuje wewnętrzne i zewnętrzne spory w obrębie każdego z tych rogów, czy to religijne, czy polityczne, a także zmaganie między samymi rogami.

Prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych stanowi ostrzeżenie, by uciekać, które Jezus określił jako "ohydę spustoszenia". Prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych jest zakończeniem okresu, który rozpoczął się w 2001 roku. Ustawa Patriot Act była "ohydą spustoszenia, o której mówił Daniel" i została przez Jezusa wskazana jako znak, by uciekać przed nadchodzącym zniszczeniem.

Patriot Act obejmuje prorocze światło z 1888 roku oraz projekt ustawy Blaira. Patriot Act zatem również proroczo zawiera typologię ustawy niedzielnej, więc okres od 2001 roku zaczyna się ustawą niedzielną — jak to typologicznie przedstawiają: 1888 — projekt ustawy Blaira, 2001 — Patriot Act — i kończy się ustawą niedzielną.

Ostrzeżenie, by w 2001 roku uciekać z miast, jest typem ostrzeżenia, by uciekać z Babilonu w czasie wprowadzenia prawa niedzielnego. Sąd sprowadzony na Stany Zjednoczone w czasie wprowadzenia prawa niedzielnego jest typem sądu, który spadnie na cały świat, gdy Michał powstanie i zakończy się czas łaski dla ludzi. Podpis Chrystusa jako Alfa i Omega jest wielokrotnie ukazywany w prawdach przedstawionych przez ustawę Blaira z 1888 roku oraz we wszystkim, co rok 1888 reprezentuje, powtarzając się w 2001 roku.

Rok 2001, którego typem był rok 1888, reprezentuje nie tylko znak do ucieczki, jak to przedstawia ohydą spustoszenia, lecz został także przedstawiony przez rok 66 n.e. i oblężenie Cestiusza. Oblężenie Tytusa w 70 r. n.e. reprezentuje ustawę niedzielną w Stanach Zjednoczonych. Ustawa niedzielna w Stanach Zjednoczonych jest reprezentowana przez rok 321 i pierwszą ustawę niedzielną Konstantyna, a rok 538 reprezentuje moment, gdy ostatni naród na ziemi ulega znamieniu bestii.

Rok 2001 to 1888, Cestiusz i rok 66 n.e. Prawo niedzielne to Tytus i lata 70 i 321 n.e. Rok 2001 to także chrzest Jezusa oraz Jego zstąpienie w rozdziale dziesiątym Apokalipsy, 11 sierpnia 1840 r. Wszystkie te symbole składają się na linię Konstytucji.

Prorocza historia Stanów Zjednoczonych biegnie równolegle do historii adwentyzmu. W 1798 roku papieżstwo otrzymało swoją śmiertelną ranę, a rok 1798 był czasem końca, kiedy została odpieczętowana ta część proroctw Daniela, która odnosiła się do historii pierwszego i drugiego anioła z czternastego rozdziału Księgi Objawienia. To właśnie w 1798 roku wyznaczony został proroczy początek adwentyzmu, i w 1798 roku bestia z ziemi o rogach podobnych do rogów baranka stała się szóstym królestwem proroctwa biblijnego.

Rok 1798 był poprzedzony trzema proroczymi kamieniami milowymi związanymi z linią bestii z ziemi, a więc z wypowiedaniem się Stanów Zjednoczonych oraz Konstytucją Stanów Zjednoczonych. Tymi trzema kamieniami milowymi były: Deklaracja Niepodległości, ogłoszona

w 1776 roku, następnie Konstytucja w 1789 roku, a potem Ustawy o cudzoziemcach i podżeganiu do buntu z 1798 roku.

Te trzy kamienie milowe odnoszą się do proroczej linii Konstytucji i wyznaczają początek szóstego królestwa w prorocत्वach biblijnych. Prawo niedzielne stanowi kres panowania szóstego królestwa w prorocत्वach biblijnych, a zatem z proroczej konieczności muszą istnieć trzy kamienie milowe poprzedzające koniec, na wzór trzech kamieni milowych, które poprzedziły początek.

W 2001 roku, podczas upadku wież, ustawa Patriot Act została typologicznie przedstawiona przez ustawę Blaira z 1888 roku, a także przez jawny bunt przywództwa adwentyzmu na Konferencji Generalnej w Minneapolis. Ów bunt, o którym anioł powiedział siostrze White, że był typologicznie przedstawiony przez bunt Koracha, Datana i Abirama przeciw Mojżeszowi, jest także typologicznie przedstawiony przez chrzest Chrystusa w roku 27 n.e., powstrzymanie islamu 11 sierpnia 1840 roku oraz Deklarację Niepodległości w 1776 roku, jak również przez "ohydę spustoszenia, o której mówił prorok Daniel" jako znak, by uciekać przed nadchodzącym gniewem, co zostało przedstawione przez Cestiusza i rok 66 n.e.

Jeśli nadal pamiętasz, że rozważana przez nas linia proroctwa to linia Konstytucji Stanów Zjednoczonych, to wszystkie wspomniane wcześniej linie proroctwa współtworzą i ustanawiają proroczy motyw reprezentowany przez linię Konstytucji. Jednak linią, która wydaje się być najściślej powiązana, jest linia tworzenia obrazu bestii. Obraz bestii jest obrazem bestii papieskiej, przedstawionej jako bestia, nad którą panuje kobieta, co oznacza połączenie Kościoła i państwa, przy czym Kościół kontroluje tę relację. Aby Stany Zjednoczone utworzyły obraz bestii, odstępczy protestantyzm musi w takim stopniu kontrolować rząd, by rząd uchwalał i egzekwował religijne prawa, a ostatecznie prawo niedzielne.

W miarę jak proces tworzenia obrazu bestii dobiega końca, Konstytucja, spisana w duchu naczelnej zasady, którą Thomas Jefferson ujął jako „rozdzielenie Kościoła od państwa”, ma zostać obalona. Gdy protestancki róg zyska władzę, by nakazać republikańskiemu rogowi egzekwowanie religijnych nakazów, samo serce Konstytucji zostaje rozerwane; w ten sposób powstaje prorocza relacja między linią Konstytucji a linią obrazu bestii.

Okres, w którym formuje się obraz bestii, rozpoczął się w 2001 roku, wraz z ustawą Patriot Act, i zakończył się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego, kiedy będzie egzekwowany znak bestii. W tym okresie padają krople późnego deszczu, ponieważ późny deszcz zaczyna padać, gdy potężny anioł z osiemnastego rozdziału Objawienia zstępuje i rozświetla ziemię swoją chwałą, co, według Siostry White, miałyby nastąpić, gdy wielkie budynki Nowego Jorku zostałyby powalone dotknięciem Pana.

"Późny deszcz ma spaść na lud Boży. Potężny anioł ma zstąpić z nieba, a cała ziemia ma zostać oświecona jego chwałą." Review and Herald, 21 kwietnia 1891 r.

Okres skrapiania późnego deszczu oznacza czas, gdy pszenica i kąkol ostatniego pokolenia adwentyzmu są przesiewane i oczyszczane. To przesiewanie i oczyszczanie kończy się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego, a mądre panny, które posiadają oliwę, gdy nadchodzi kryzys

prawa niedzielnego, zostają zapieczętowane, a następnie Duch Święty zostaje wylany bez miary aż do chwili, gdy Michał powstanie i zakończy się czas łaski dla ludzi.

Podczas formowania się obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych późny deszcz będzie kropic, a podczas formowania się obrazu bestii na świecie późny deszcz zostanie wylany bez miary.

W 2001 roku rozpoczął się czas próby dla laodycejskiego Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, jak to typologicznie ukazują wydarzenia wśród protestantów z 11 sierpnia 1840 roku oraz starożytnym Izraelu, gdy Chrystus został ochrzczony.

Czas próby jest już u drzwi, gdyż głośny okrzyk trzeciego anioła już się rozpoczął w objawieniu sprawiedliwości Chrystusa, Odkupiciela przebaczącego grzechy. To jest początek światła anioła, którego chwała napelni całą ziemię. Wybrane poselstwa, tom 1, 362.

Ostateczny proces próby dla dawnego ludu przymierza rozpoczyna się, gdy światło anioła z osiemnastego rozdziału Apokalipsy zaczyna głosić Jego poselstwo. Jego poselstwo jest także przedstawione w pierwszych trzech wersetach osiemnastego rozdziału Apokalipsy, a te trzy wersety zostały, według Siostry White, wypełnione, gdy runęły wielkie budynki Nowego Jorku.

Wtedy rozpoczął się okres próby, jak przedstawia Jan w dziesiątym rozdziale Objawienia. Próba polegała na tym, czy weźmiesz książeczkę, którą anioł trzymał w ręku, a potem ją zjesz. W tym okresie próby, gdy wylewany jest późny deszcz, spada on tylko na tych, którzy decydują się wziąć książeczkę i ją zjeść.

Wielu w znacznym stopniu nie zdołało przyjąć wczesnego deszczu. Nie otrzymali wszystkich dobrodziejstw, jakie Bóg im w ten sposób zapewnił. Spodziewają się, że ów brak zostanie uzupełniony przez późny deszcz. Gdy zostanie udzielona największa obfitość łaski, zamierzają otworzyć swoje serca, by ją przyjąć. Popołniają straszny błąd. Dzieło, które Bóg rozpoczął w ludzkim sercu, udzielając Swojego światła i poznania, musi nieustannie posuwać się naprzód. Każdy musi uświadomić sobie własną potrzebę. Serce musi być opróżnione z wszelkiego skalania i oczyszczone na zamieszkanie Ducha Świętego. To przez wyznanie i porzucenie grzechu, gorliwą modlitwę i poświęcenie się Bogu pierwsi uczniowie przygotowali się na wylanie Ducha Świętego w Dniu Pięćdziesiątnicy. To samo dzieło, tylko w większym stopniu, musi zostać dokonane teraz. Wtedy człowiek miał tylko prosić o błogosławieństwo i czekać, aż Pan dopełni dzieła względem niego. To Bóg rozpoczął to dzieło i On je zakończy, czyniąc człowieka doskonałym w Jezusie Chrystusie. Ale nie wolno zaniedbywać łaski wczesnego deszczu. Tylko ci, którzy żyją zgodnie ze światłem, które mają, otrzymają większe światło. Jeśli nie będziemy codziennie postępować w urzeczywistnianiu czynnych chrześcijańskich cnót, nie rozpoznamy przejawów Ducha Świętego w późnym deszczu. Może on spadać na serca wokół nas, ale my go nie dostrzeżemy ani nie przyjmujemy. Świadectwa dla kaznodziejów, 506, 507.

Ci, którzy spożyli poselstwo z 2001 roku, otrzymywali poselstwo odpowiednie dla tamtego okresu, lecz mieli zostać poddani próbie, aby się okazało, czy rzeczywiście przyswoili to poselstwo jako doświadczenie przygotowane na pieczęć Bożą. W tym okresie późny deszcz jest więc przedstawiony jako skrapianie, gdyż pszenica i kąkol są jeszcze razem. Dlatego siostra White

mówi: "Może spadać na serca wokół nas, ale my nie rozpoznamy go ani nie przyjmujemy." Gdy mądrzy zostaną oddzieleni od głupich, wówczas późny deszcz zostaje wylany bez miary, jak podczas Pięćdziesiątnicy, co stanowi typ prawa niedzielnego.

„Ponownie przypowieści te uczą, że po sądzie nie będzie już czasu łaski. Gdy dzieło ewangelii zostanie zakończone, natychmiast następuje oddzielenie dobrych od złych, a los każdej z tych grup zostaje na zawsze przesądzony.” Przypowieści Chrystusa, 123.

Okres skrapiania późnego deszczu, a następnie okres, gdy późny deszcz jest wylany bez miary, są również ukazane jako dwa okresy, w których dokonuje się sąd nad ludem Bożym. Pierwszy okres sądu nad ludem Bożym rozpoczął się od domu Bożego 11 września 2001 roku, zaś przy ustawie niedzielnej wówczas dokonuje się sąd nad inną trzodą Bożą, która odpowiada na głośny zew trzeciego anioła lub go odrzuca; zew ten rozpoczyna się przy ustawie niedzielnej w Stanach Zjednoczonych i kończy się, gdy Michał powstaje, a czas łaski dla ludzi się zamyka.

Dwa okresy późnego deszczu, które są także dwoma okresami sądu, który zaczyna się od domu Bożego, a następnie przechodzi do innej trzody Bożej, są również dwoma okresami kształtowania się obrazu bestii.

W pierwszym z owych dwóch proroczych okresów, gdy sąd spada na Kościół Boży, a także na Stany Zjednoczone, jest to właśnie ta sama historia, w której oba rogi — republikański i protestancki — zostają osądzone. Dokładnie tam, gdzie laodycejski adwentyzm zostaje wypłuty z ust Pana, Stany Zjednoczone dopełniają swojego kielicha próby, a na naród spada narodowa ruina, i wtedy pojawia się Szatan i rozpoczyna swoje cudowne dzieło. Sto czterdzieści cztery tysiące zostają zapieczętowani i podniesieni jako sztandar przy ustawie niedzielnej.

Dowiadujemy się, że niemożliwe jest oddanie jakiegokolwiek wyobrażenia o „doświadczeniu ludu Bożego, który będzie żył na ziemi, gdy połączą się niebiańska chwała i powtórzenie prześladowań z przeszłości”.

"Szatan jest pilnym studentem Biblii. Wie, że jego czas jest krótki, i na każdym kroku stara się przeciwdziałać dziełu Pana na tej ziemi. Nie sposób oddać doświadczenia ludu Bożego, który będzie żył na ziemi, gdy złączą się niebiańska chwała i powtórzenie prześladowań z przeszłości. Będą kroczyć w świetle płynącym z tronu Bożego. Za pośrednictwem aniołów będzie stała łączność między niebem a ziemią. A Szatan, otoczony złymi aniołami i podając się za Boga, będzie czynił wszelkiego rodzaju cuda, aby zwieść, jeśli to możliwe, nawet wybranych. Lud Boży nie znajdzie swego bezpieczeństwa w czynieniu cudów, gdyż Szatan będzie podrabiał cuda, które będą dokonywane. Doświadczony i wypróbowany lud Boży znajdzie swoją moc w znaku, o którym mowa w Księdze Wyjścia 31:12-18. Mają oprzeć się na żywym Słowie: 'Napisano.' To jest jedyny fundament, na którym mogą stać bezpiecznie. Ci, którzy złamali swoje przymierze z Bogiem, tego dnia będą bez Boga i bez nadziei." Świadectwa, tom 9, 16.

Powtórzenie prześladowań z przeszłości rozpocznie się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych, gdyż wówczas Szatan rozpocznie swoje cudowne dzieło, a mądre panny, które już zostały „wypróbowane i doświadczone”, będą wtedy „chodzić w świetle

płynącym z tronu Bożego”. Zostanie to dokonane dzięki działaniu aniołów, gdyż „za pośrednictwem aniołów będzie nieustanna łączność między niebem a ziemią”.

Namaszczeni, stojący przy Panu całej ziemi, zajmują stanowisko niegdyś powierzone Szatanowi jako cherubowi osłaniającemu. Za pośrednictwem świętych istot otaczających Jego tron Pan utrzymuje stałą łączność z mieszkańcami ziemi. Złoty olej przedstawia łaskę, dzięki której Bóg zaopatruje lampy wierzących, aby nie migotały i nie gasły. Gdyby nie to, że ten święty olej jest wylewany z nieba poprzez poselstwa Ducha Bożego, siły zła miałyby całkowitą kontrolę nad ludźmi.

Bóg jest znieważany, gdy nie przyjmujemy poselstw, które nam posyła. W ten sposób odrzucamy złotą oliwę, którą chciałby wlać w nasze dusze, aby została przekazana tym, którzy są w ciemności. Gdy nadejdzie wezwanie: „Oto oblubieniec nadchodzi; wyjdźcie mu na spotkanie”, ci, którzy nie przyjęli świętej oliwy, którzy nie pielęgnowali łaski Chrystusa w swoich sercach, przekonają się, jak panny głupie, że nie są gotowi spotkać swego Pana. Nie mają w sobie mocy, by zdobyć oliwę, i ich życie jest zrujnowane. Lecz jeśli będziemy prosić Boga o Ducha Świętego, jeśli będziemy błagać, jak Mojżesz: „Okaż mi swoją chwałę”, miłość Boża zostanie rozlana w naszych sercach. Przez złote przewody zostanie nam przekazana złota oliwa. „Nie siłą ani mocą, lecz moim Duchem — mówi Pan Zastępów.” Przyjmując jasne promienie Słońca Sprawiedliwości, dzieci Boże świecą jako światła w świecie. Review and Herald, 20 lipca 1897 r.

Mądrzy to ci, których opieczętowano w rozdziale siódmym Księgi Objawienia i w rozdziale dziewiątym Księgi Ezechiela, i którzy są przeciwstawieni głupim, hańbiącym Pana przez odrzucanie „poselstw, które On posyła”. Głupi to ci, „którzy złamali swoje przymierze z Bogiem i w owym dniu będą bez Boga i bez nadziei”. Te dwie klasy zostały poddane próbie i doprowadzone do momentu, w którym ujawniły swój charakter w zależności od tego, czy przyjęły, czy odrzuciły poselstwo tej godziny. Poselstwem tej godziny od 11 września 2001 roku było poselstwo późnego deszczu.

Poselstwo późnego deszczu rozpoznaje się dzięki metodologii „linia za linią”, jak przedstawiono w dwudziestym ósmym rozdziale Księgi Izajasza. Metodologia „linia za linią” jest ustanowioną przez Boga metodą studium Pisma Świętego, a zatem odrzucenie tej metodologii oznacza nie tylko odrzucenie poselstwa przedstawionego poprzez zastosowanie zasady „linia za linią”, tu trochę i tam trochę, ale także odrzucenie Dawcy tej metodologii.

Ze względu na natchnione wytyczne objawione w procesie próby prowadzącym do opieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, staje się jasne, że jedynym sposobem, w jaki dziecko Boże może się odnaleźć w historii, w której „niebiańska chwała i powtórzenie prześladowań z przeszłości są ze sobą splecione”, jest trwanie w takim doświadczeniu, w którym można rozpoznać światło płynące z tronu Bożego. Musi zostać rozpoznane, w przeciwnym razie jest bezużyteczne i jesteśmy zgubieni.

Nie wolno nam czekać na późny deszcz. Spadnie on na wszystkich, którzy uznają i przyjmą rosę i deszcze łaski spadające na nas. Gdy zbieramy okruchy światła, gdy doceniamy niezawodne łaski Boga, który pragnie, abyśmy Mu ufali, wtedy wypełni się każda obietnica.

[Cytat z Izajasza 61:11.] Cała ziemia ma zostać napełniona chwałą Bożą. Komentarz Biblijny Adwentystów Dnia Siódmego, tom 7, 984.

W okresie, który rozpoczął się 11 września 2001 roku, gdy anioł z osiemnastego rozdziału Apokalipsy napełnia całą ziemię swoją chwałą, późny deszcz spływa tylko "na" tych, "którzy" "rozpoznali i przyjęli rosę i ulewy łaski, które" "spadają na nas." "Wielki błąd", na który wcześniej wskazała Siostra White, polegał na tym, że głupie panny myślały, iż mogą czekać, aż późny deszcz zostanie wylany bez miary, bo wtedy, jak sądziły, nadrobią zaległości. Wcale nie; tylko ci, którzy wzrastają w rozumieniu proroczego słowa Bożego, otrzymują więcej światła.

Kończąc ten artykuł, chcę wskazać na kwestię związaną z celem czasu próby, w którym się obecnie znajdujemy. Jeśli mamy „kroczyć w światłości wypływającej z tronu Bożego” w czasie, gdy powtórzą się prześladowania z przeszłości, będziemy musieli opanować słowo prorockie zawczasu, zanim nadejdzie kryzys.

W pierwszym rozdziale Daniel i trzej młodzieńcy mieli już ukończone wykształcenie, zanim zostali poddani próbie przez Nabuchodonozora. Przez czterdzieści dni Chrystus otwierał uczniom prorocze słowo, zanim nadeszło dziesięć dni, w czasie których uczniowie udoskonalili swoją jedność. Potem nadeszła Pięćdziesiątnica, która jest typem prawa niedzielnego.

W trzecim rozdziale Księgi Daniela Szadrach, Mészach i Abed-Nego oznajmili Nabuchodonozorowi, że nie potrzebują dodatkowego czasu, gdyż już wcześniej postanowili, co uczynią w czasie próby związanej z prawem niedzielnym. Ich wierność została szczególnie uwidoczniła, gdy chodzili w piecu z Chrystusem, a poselstwo, w którym ugruntowali się jeszcze przed próbą, zostało zaniezione do całego wówczas znanego świata przez wszystkich przybyłych dostojników, którzy byli świadkami cudu w piecu.

Będziemy kontynuować te rozważania w następnym artykule.